Nro 70.

FREDERYK AUGUST

z Bożéy Łaski Król Saski Xiąże Warszawski etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy, wiadomo czyniemy: że Sąd Nasz Kassacyiny Xięstwa Warszawskiego wydał następuiący wyrok:

Działo się w Warszawie w Pałacu Rządowym naposiedzeniu Sądu Kassacyinego dnia szesnastego Sierpnia tysiąc ośmset iedenastego Roku.

SĄD KASSACYINY

Xięstwa Warszawskiego.

W sprawie Maxyma Ławarentiewa kupca i Obywatela miasta Moskwy w Rossyi, teraz w Warszawie przy Ulicy Sto Jerzego pod liczbą 1766 w podróży mieszkaiącego, zanoszącego rekurs przeciw wyrokowi Sądu Appellacyinego Wydziału drugiego w dniu dwódziestym szóstym miesiąca Czerwca roku bieżącego między teraźnieyszym rekursuiącym, a starozakonnym Izaakiem Szymonem utrzymuiącym kantor wexlowy w Warszawie przy Ulicy Napoleona pod liczbą 497. i tamże mieszkaiącym zapadłemu, przez Mecenasa Antoniego Łabęckiego, — mimo niestawienia się strony do kassacyi powołaney, to iest wspomnionego starozakonnego Izaaka Szymona Rosen, gdy od udowodnionego na dniu 16 Lipca roku bieżącego wręczenia iéy Rezolucyi Kommissyi Podań i Instrukcyi sprawę przyimuiącey czas do odpowiedzi Art: 42. i 46. Organizacyi Sądu Kassacyinego upłynął a strona powodowa podaniem swoiém pod dniem piątym Sierpnia domaga się zaocznego wprowadzenia sprawy;

Maiąc sobie przez rekursuiącego uczyniony wniosek:

iż wyrok Sądu Appellacyinego na początku wymieniony podlega kassacyi z powodu *obrazy wyraźnego prawa*, co następuiącym wywodem strona okazać usiłuie:

W dniu dziewiętnastym Maia tysiąc ośmet piątego roku rekursuiący teraz Maxym Ławarentiew wydał wexel, według którego zobowiązał się summę trzytysiące sto piećdziesiąt talarów na rozkaz JPana Ottensoser i kommpanii w terminie następuiącego w roku tysiąc ośmset piątym S^{to} Michalskiego Jarmarku zapłacić *stosownie do prawa wexlowego w każdém mieyscu.* Wexel ten przez rekursuiącego podpisany, ma na boku równie przez niego podpisane słowa: *Sola na mnie samego do zapłacenia w Lipsku.* Gdy termin wypłaty upłynął, właściciel powyższego wexlu końcem zapobieżenia preskrypcyi składał go w Sądzie Lipskim w dniu siedmnastym Października tysiąc ośmset szóstego roku — a w dniu dwudziestym czwartym Maja roku bieżącego tenże właściciel JPan Ottensoser i komp: ustąpił go teraźnieyszemu pozwanemu, który zapłacenie wexlem obiętéy summy z prowizyą po sześć od sta, od czasu uchybionego terminu na sobie zaskarżonym Wyrokiem Appellacyinym przysądzone;

Przeciw temu Wyrokowi zanosząc rekurs Maxym Ławarantiew twierdzi:

iż nie będąc Obywatelem Xięstwa ani początkowo w żadne względem Obywatela tegoż Xięstwa nie wchodząc zobowiązania, nie mógł bydź przed tuteysze Sądy pociąganym, a to stosownie do Art: 14go Kodexu Napoleona, którego przepis nie zmienia się nawet przez ustąpienie Wexlu mieszkańcowi Xięstwa, gdy ten iedynie takich praw nabył, iakie początkowemu właścicielowi, to iest JPanu Ottensoser w Lipsku służyły; Sąd zaś Wyrokuiący umieszczaiąc w powodach wyroku przeciwną wcale temu prawu zasadę przestąpił razem Art: 5. Kodexu Napoleona;

że Kodex postępowania w Art: 420. w sprawach handlowych trzy tylko mieysca dłużnikowi do odpowiedzi wskazuie, to iest przed Trybunałem zamieszkania iego, przed Trybunałem okręgu w którym zobowiązanie nastąpiło, lub nareszcie przed Trybunałem w którego okręgu umówiona wypłata miała nastąpić, gdy zaś miasto Warszawa ani iest mieyscem zamieszkania rekursuiącego, ani miey-

scem wydania wexlu, ani wreszcie mieyscem oznaczonym do wypłaty, (którém rekursuiący zawsze bydź mieni miasto Lipsk) przeto sprawa obecna w Sądach tuteyszych niewłaściwie osądzoną została; przytaczaiąc daléy Art: 1162. Kodexu Napoleona utrzymuie: iż gdyby nawet do mieyca wypłaty w *Lipsku lub na każdém mieyscu*, wątpliwość iaka mogła zachodzić, tedy Sąd wyrokuiący tłomaczyć ią był powinien, *na korzyść tego któryobowiązek zaciągnął*,

wreszcie składaiąc wyciąg z prawa wexlowego miasta Lipska pod rokiem tysiąc sześćset ośmdziesiąt dwa, które nakazuie przed upłynieniem roku i dnia iednego od terminu wypłaty wcale sądownie zaświadczac, i przez to chcąc dowieść że sam wexel z którego niniéysza sprawa wynika popadł iuż przedawnieniu wnosi;

iż wyrok zaskarżony przeciwny Art: 420. Kodexu postępowania, Art; 5: 14. i 1162. Kodexu Napoleona, na mocy Organizacyi Sądu kassacyinego, a mianowicie Art: 10. pod liczbą 1. skassowanym bydź winien.

Po wysłuchaniu Rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi oraz wniosków Zastępcy Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora, zaprzeczaiącego powyższém powodom kassacyi;

SĄD KASSACYINY

zważywszy

iż zaskarżony wyrok rozwiązuiąc wątpliwość względem mieysca zapłaty wexlu przez rekursuiącego w roku tysiąc ośmset piątym w Lipsku kupcowi Ottensoser danego, a przez tego starozakonnemu Izaakowi Szymonowi Rosen wexlarzowi Warszawskiemu ustąpionego nie popełnił obrazy wyraźnego prawa, ponieważ w tłumaczeniu oboiętnych wyrazów wexlu nie samego tylko przepisu Art: 1162. Kodexu Napoleona trzymać się był obowiązany, lecz wątpliwość tę równie podług przepisów Artykuł ten poprzedzaiących, a szczególniey podług Art. 1157. rozwiązać był mocen;

zważywszy zatém powtóre

iż rekursuiący zobowiązał się wexel przez siebie wydany nie tylko w Lip-

w Lipsku, ale w każdém mieyscu zapłacić, a przeto że stosownie do Art: 420. Kodexu postępowania w każdém mieyscu mógł bydź zapozwanym,

zważywszy potrzecie

iż rekursuiący przyimuiąc obowiązek płacenia wexlu w każdem mieyscu, tém saméin poddał się prawu i sądom każdego kraiu w którymby się mógł znaydować po uchybieniu terminu wypłaty w Lipsku;

zważywszy poczwarte

iż wyrok zaskarżony nie popełnił obrazy Artykułów 5 i 14: Kodexu Napoleona które rekursuiący zgwałconemi bydź mieni; ponieważ co do Art: 5. Sędzia nie w formie ogólnego urządzenia, lecz tylko co do przypadku pod rozpoznanie swoie przychodzącego, i w téy iedynie sprawie wyrokował; co zaś do Art: 14. tego obrazy popełnić nie mógł, ponieważ przypadek ninieyszy, Artykułem tym nie iest obięty;

zważywszy nakoniec

iż złożony przy rekursie wyciąg z prawa wexlowego miasta Lipska, iako w niższych Sądach nieskładany, na żaden wzgląd zasługiwać nie może;

Rekurs Maxyma Ławarantiew kupca i obywatela miasta Moskwy, zaocznie przeciw Starozakonnemu Izaakowi Szymonowi Rosen Kantor wexlowy w Warszawie utrzymuiącemu rozsądzaiąc:

tenże Rekurs odrzuca — Summę złotych polskich trzydzieści sześć groszy ośm w papierze stęplowanym od wpisu złożoną utwierdza, takąż Summę równie w papierze stemplowanym przez rekursuiącego opłaconą od ninieyszego wyroku mieć chce, i stosownie do Art: 58. Organizacyi Sądu Kassacyinego tegoż rekursuiącego na zapłacenie grzywien na fundusz ubogich w summie dwieście siedemnaście złotych Polskich ośmnaście groszy skazuie — mocą ninieyszego wyroku.

(podpisano) St. POTOCKI Prezes.

Wydrukować
FELIX ŁUBIENSKI
Minister Sprawiedliwości

Osiński Pisarz S. K.

Zgodno z Oryginałem
(L.S.) *Antoni Joneman*
Sekretarz Jeneralny.

36